

[Henrik Toft]

af de stillede ændringsforslag fra socialministeren.

Birthe Hansen (SF):

Vi vil stemme for socialdemokratiets ændringsforslag, men indstiller i øvrigt lovforslaget til forkastelse ved tredje behandling, og hertil vil jeg godt knytte nogle kommentarer.

Det gælder os alle, også den handicappede, at vi får del i en blanding af sorger og glæder i vort liv. Alle får vi, også den handicappede, pålagt større eller mindre byrder fra samfundet, men problemerne ved at have et handicap er alene den enkelte persons, medmindre man fra samfundets side fuldt ud kompenserer for dette handicap, hvad enten det er stort eller lille.

Når vi i SF desværre ikke har fundet fuld forståelse herfor, siger det meget om, hvilken prioritering de andre partier i Folketinget har foretaget, og det hænger vel sammen med de samme partiers lave prioritering af børn, arbejdsløse, folk på bistandshjælp og pensionister – tilsammen en stor gruppe, man lige så stille forsøger at manøvrere ud på et sidespor, uden at de har mulighed for at foretage et sporskifte.

Bagatelgrænsen, som man med dette lovforslag vil indføre i § 48, stk. 1, som en bagatelgrænse for hjælp til personer med hjemboende handicappede børn, skaber bestemt ikke tillid hos befolkningen til lovgivningsmagten. Ved særforborgens udlægning og bistandslovens indførelse var hjælpen til disse børn uafhængig af forældrenes indkomst; så gjorde tidligere socialminister fru Ritt Bjerregaard hjælpen afhængig af forældrenes indkomst, så ophævede de borgerlige partier afhængigheden af forældrenes indkomst, efter at der havde vist sig et flertal herfor i foråret 1982, og nu vil de samme partier indføre en bagatelgrænse. Ikke underligt, hvis forældre til disse børn ikke rigtig tør stole på politikerne. Netop den gruppe, regeringen vil ramme med denne bagatelgrænse, nemlig dem, der får det, regeringen kalder de utilsigtede tilskud, omfatter typisk børn i en truet social situation, hvor man uden en bagatelgrænse har mulighed for et klart forebyggende arbejde.

Når jeg læser i særundersøgelsen foretaget af sundhedsstyrelsen vedrørende § 48, stk. 1,

opdager jeg bl.a., at da man sidst indførte den økonomiske stramning af loven, var der 607 børn fra gruppen »utilsigtede tilskud«, der røg ud af systemet. Kun over for 30 af disse børns familier havde man mulighed for at sætte ind med rådgivning og vejledning, og det til trods for at ingen af disse børns familier har fået de utilsigtede tilskud uden en læges vurdering af lidelsens art.

Med hensyn til § 58's hjælpemidler ønsker SF en tilbageførelse af retstilstanden til tiden, før man tog socialindkomstbegrebet med ved beregningen af støtten til bl.a. invalidebiler, ligesom vi ønsker, at de organisationer, der repræsenterer de handicappede, får mulighed for at præge lovgivningen mere, end tilfældet er i dag. Så kunne man måske blive fri for disse evindelige lapperier og forandringer og forsøge at nå frem til en optimal lovgivning på handicapområdet.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Nu kunne man godt forledes til at tro, at det var to nye love, der var tale om. Det er det ikke, det er arvegods, og specielt vedrørende invalidebiler vil jeg nok synes, at de to ændringer, der er tale om her, i allerhøjeste grad er en forbedring. Det synes jeg man skal holde sig for øje. Det, socialministeren ønsker, og det, som der i et bredt samarbejde i socialudvalget er givet udtryk for at man ønsker, er at få nogle love, som holder et godt stykke tid fremover, og som får rettet op på det, vi alle sammen godt ved var skævt, hvad enten det så har en historisk sammenhæng eller en anden.

Det var også rart, hvis man i fredags i sidste uge i Aktuelt havde fokuseret lidt mere på de forsøg, regeringen gør på at rette op på de skævheder der er i sociallovgivningen, for det synes jeg man skal tage med. Det drejer sig ikke om § 37 alt sammen. Jeg synes faktisk, at alle partier burde støtte socialministerens ændringsforslag, for de er et klart udtryk for et ærligt forsøg på at gøre nogle ting bedre.

Tove Niemann (FP):

Fremskridtspartiet er tilfreds med, at myndigheden er pillet ud af loven. Bagatelgrænsen hilser vi med tilfredshed, fordi den vil give mindre administration og absolut ikke vil ramme hårdt belastede familier, dvs.